

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 25 de novembre de 2010. Comença la sessió a les 10 hores i 36 minuts. Presideix la presidenta de les Corts Valencianes, senyora María Milagrosa Martínez Navarro. Sessió plenària número 83.

La senyora presidenta:

S'obri la sessió.

En primer lugar, comunicar a los señores diputados que se ha hecho llegar por parte de todos los grupos parlamentarios a esta Mesa dos declaraciones institucionales que vamos a proceder, antes de comenzar, a dar lectura.

Declaració institucional amb motiu del Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència Contra la Dona

La senyora presidenta:

En primer lugar, daremos lectura a la declaración institucional con motivo del día internacional de la eliminación de la violencia contra la mujer.

«En diciembre de 1999, la cincuenta y nueve sesión de la Asamblea de las Naciones Unidas adoptó la Resolución 54/134, en la que se declaraba el 25 de noviembre Día Internacional de la Eliminación de la Violencia Contra la Mujer.

»En lo que va de año, en España son 64 las mujeres que han perdido la vida como consecuencia de la violencia machista, de las cuales 7 han sido asesinadas en nuestra comunidad.

»La sociedad española no puede quedar impasible ante una situación que atenta plenamente contra la vida y la integridad de las mujeres por su condición femenina, por lo que es necesario un esfuerzo conjunto todavía mayor entre las distintas instituciones, administraciones y la propia sociedad civil.

»En un estado de derecho no puede tener cabida ningún tipo de violencia que se ejerza contra las mujeres, desde el abuso y daño físico, verbal, emocional, económico o psicológico, ni tampoco la inducción a la mujer para ejercer la prostitución o las coacciones, amenazas y el favorecimiento de la inmigración clandestina de mujeres con fines de explotación sexual.

»Les Corts, un año más, comprometen sus esfuerzos para continuar trabajando para eliminar esa terrible lacra social. Así, la futura ley integral contra la violencia de género de la Comunidad Valenciana, que en estos momentos está siendo objeto de un amplio debate y estudio en el seno de la Comisión Especial para el Estudio de la Violencia de Género, será un importantísimo instrumento estratégico de intervención integral en el ámbito de la prevención de la violencia machista, así como de apoyo y protección de sus víctimas.

»Asimismo, Les Corts manifiestan una vez más su máxima repulsa y condena social contra los agresores y asesinos y, por otro lado, su apoyo incondicional a todas las víctimas de la violencia contra las mujeres.»

Firmado por los portavoces de los cuatro grupos parlamentarios de esta cámara. *(Aplaudiments)*

Declaració institucional de reconeixement públic a Francesc Bosch i Morata en atenció a la seua contribució al desenvolupament de la consciència del poble valencià com a nacionalitat històrica i a la dignificació i recuperació de la seua cultura i identitat singular

La senyora presidenta:

Y ahora, señorías, vamos a pasar a dar lectura a otra declaración institucional, que también han hecho llegar a la Mesa de Les Corts los cuatro portavoces de los distintos grupos parlamentarios de esta cámara, que dice así:

«Francesc Bosch i Morata va nàixer a Xàtiva el 30 de novembre de 1901, i va morir a Mexicali el 25 de setembre de 1950. Va ser un membre destacat del valencianisme polític dels anys trenta del segle XX.

»Durant els anys anteriors a la guerra civil, i sobretot durant esta, el valencianisme polític va aconseguir articular els primers passos per a la recuperació de l'autogovern dels valencians des de l'any 1707, realitat que no va aconseguir consolidar-se a causa de la derrota de les forces democràtiques el 1939 i la consegüent repressió de tota iniciativa autonomista durant les següents quatre dècades.

»En el marc d'estos esforços per recuperar els drets del poble valencià trepitjats per la força des de 1707 es va constituir, el 1937, el Consell Provincial de València, òrgan substitutiu de la diputació provincial i del comitè executiu popular de València, però que va tindre una vocació regional i autonomista evident i del qual el senyor Bosc i Morata va ser conseller de Cultura.

»En l'acompliment del citat càrrec va dur a terme una important labor cultural per a la recuperació i dignificació de la llengua del nostre poble. Va promoure cursos de llengua i va crear institucions per a fomentar el renaixement de la llengua i la cultura valencianes. Esforç que va comptar amb la col·laboració d'il·lustres noms de les nostres lletres, com Carles Salvador, Manuel Sanchis Guarner, Francesc Almela i Vives, i Bernat Artola i Tomàs. Així, va impulsar la constitució de l'Institut d'Estudis Valencians, va crear els denominats Premis Literaris i Musicals del País Valencià i va promoure la biblioteca del País Valencià.

»Així, en atenció a l'àmbit territorial de les entitats públiques que crea Francesc Bosch i Morata i la voluntat manifesta dels consells provincials de Castelló, València i Alacant, d'atorgar-se òrgans comuns d'autogovern, caldria qualificar l'activitat d'este polític valencià com assimilable a la d'un conseller preautonòmic.

»El paper que Bosch i Morata va ocupar al valencianisme ha rebut diversos reconeixements. A gener de 1998, l'alcaldessa de València, Rita Barberá, el va nomenar fill adoptiu de la ciutat de València a títol pòstum. I l'any 1980 es va designar un carrer amb el seu nom. D'altra banda, l'escola de formació de persones adultes de Xàtiva rep el seu nom des de 1990, per acord del seu consell escolar.

»Tot i això és adient reconèixer l'acció de Pilar Trenzano en la conservació de la memòria de qui fou el seu marit, Francesc Bosch i Morata. Cal remarcar, alhora, la dedicació de la família en el manteniment del llegat del conseller, la qual cosa faria escaient que esta declaració es traslladara convenientment als seus descendents directes.

»Així, Les Corts, mitjançant la present declaració institucional, mostren el seu reconeixement públic a Francesc Bosch i Morata, en atenció a la seua decisiva contribució al desenvolupament de la consciència del poble valencià com a nacionalitat històrica i a la dignificació i recuperació de la seua cultura i identitat singular.